

NOTICIAS DE ACTOS

CURSO SOBRE “DESENVOLVEMENTO LOCAL” ORGANIZADO POLA UNIVERSIDADE DE VIGO (Ourense do 16 ao 20 de xullo de 1990)

Entre os días dazaseis e vinte do último mes de xullo tivo lugar na Facultade Humanística de Ourense a celebración dun curso sobre Desenvolvemento Local organizado como parte dos “Cursos de Verán” da recién creada Universidade de Vigo e que tentou presentar unha introducción xeral a este prometedor ámbito da Economía Social que hoxe está a amosar un particular interese e vitalidade tanto dentro das fronteiras do estado coma en xeral no seo do contexto occidental e europeo.

O programa do curso tiña coma obxectivo o de servir de presentación e mostra deste eido considerando algunhas das súas temáticas máis específicas e sen esquecer tampouco a súa necesaria contextualización ó nivel da comunidade galega.

Ó longo do intenso programa de cinco días de que constou o devandito curso aborouse a introducción teórica ó ámbito do D.L. (François de Casablanca, Germán Valcárcel Resalt, Xan Bouzada); expuxéronse experiencias relevantes tanto a nivel do estado español (Germán Valcárcel) coma a nivel europeo (François de Casablanca). Reflexionouse sobre os déficits e potencialidades da sociedade galega (Xaime Isla, Santiago Santos Castroviejo, Antón Fernández Oca, Xan Vázquez Mao). Presentáronse diversas entidades estatais e galegas que contan entre os seus obxectivos o de traballar polo Desenvolvemento Local: Fundesco, IDC, INORDE, ADEGA. Na mesma liña o curso detívose tamén en analiza-los programas piloto de D.L. que no contexto do proxecto LEDA foron desenvolvidos nos últimos anos por parte da Comunidade Europea (Antonio Vázquez Barquero). Asemade a temática cardinal dos axentes de Desenvolvemento Local, foi abordada unha mesa redonda na que se presentaron experiencias de Andalucía, Portugal e Vitoria.

Neste apretado programa incluíuse tamén unha reflexión de gran interese hoxe en Ourense e Galicia sobre os modelos posibles de Parques Tecnolóxicos segundo escalas e áreas de implantación. Anxel Vázquez Barquero estableceu unha serie de consideracións centradas no caso ourensán e Antón Aranzabe expuso a iniciativa desenvolvida no País Vasco.

Finalmente, Manuel Cabezas Enriquez, ex-xerente que foi do INORDE, falou sobre dos mecanismos tradicionais de apoio ó Desenvolvemento Local, mentres que Jesús Molina Molina detívose a analizá-las sociedades de capital-risco coma novos instrumentos de apoio financeiro empresarial.

Como resultará doado de comprender o mesto do programa do curso fai practicamente imposible detérmonos polo miúdo a comentar cada un dos aportes dos ponentes que interviron ó longo da semana, o que si quizáis conveña é aproveita-la ocasión para incidir nun tema recorrente posto en evidencia por todos aqueles que participaron no curso, e que está a ser hoxe un dos talóns de Aquiles máis ostensibles da peculiar e precaria situación galega. Referímonos ó necesario compromiso institucional e político que debe ser asumido de xeito creativo e aberto por parte da Administración de cara a potencia-los recursos e potencialidades económicas desde abaixo cara arriba sen concentrarse con exclusividade na lotería azarosa e mendicante de percurar convencer á multinacional de turno que teña a ben vir implantarse a esta verde e idílica esquina da península.

Ninguén nega a pertinencia dese tipo de xestións o que si se cuestiona é o escaso entusiasmo posto desde as nosas institucións na promoción do Desenvolvemento Local, sobre de todo nun país que malia a súa crise segue a enviar recursos financeiros a outras partes do estado.

O actual peche, puro e simple, das exencias de Desenvolvemento Local existentes, e isto ó marxe do comprensible desexo dos políticos por mellorar aquilo co que se atopan, non semella agoirar un futuro moi prometedor para este ámbito de actividade social.

Digamos para rematar que este curso, coordinado conxuntamente por Anxel Vázquez Barquero e o asinante desta reseña, foi concebido cun claro obxectivo de formación e promoción do D.L., esforzo no que contamos cun apoio entusiasta no INORDE, que fixo así galamusa dunha posición ata hoxe excepcional entre as nosas institucións.

Xan Bouzada

LITERARIA

Merlín e familia
As crónicas do sochantre
Si o vello Sinbad volvese ás illas
Tesouros novos e vellos
Xente de aquí e de acolá
Os outros feirantes
Don Hamlet

**BIBLIOTECA BÁSICA DA
CULTURA GALEGA**

A cociña galega
Escola de menciñeiros

AGRA ABERTA

*Álvaro Cunqueiro ou os disfraces da
melancolía*
*Álvaro Cunqueiro: Os artificios da
fabulación*

DOMBATE

Herba aquí ou acolá
*Flor de diversos (Antoloxía de poetas
traducidos por Cunqueiro)*

ÁGORA

Álvaro Cunqueiro e Merlín e familia
Álvaro Cunqueiro e Herba aquí ou acolá

VARIOS

Grial 72 (Homenaxe a Cunqueiro)
*Cantigas de Santa María (Escolma e
versión de Á. Cunqueiro)*

OBRA GALEGA COMPLETA

I. Poesía - Teatro
II. Narrativa
III. Semblanzas
IV. Ensaíos

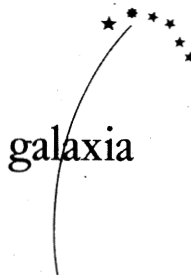
DISTRIBUCIÓN

Álvaro Cunqueiro, traductor
Homenaxe a Álvaro Cunqueiro
El léxico de Álvaro Cunqueiro

ANO
DE
ÁLVARO
CUNQUEIRO

1991

**Os artistas
procuran a calidade da súa obra.
Nós coidamos a calidade
dos nosos servizos.**

auditoría / asesoría fiscal / asesoría laboral
estudos económicos e financeiros / organización e desenvolvemento contabel
selección e formación de persoal.

---

unipro

Pi y Margall, 72, baixo - 36202 Vigo - Apartado 887
Teléfono 986/23 86 04 - Telefax: 20 56 04

Blanco Porto, 2, entresuelo - 36001 Pontevedra - Apartado 214
Teléfonos 986/85 54 12 - 16 - Telefax: 84 29 43

Avenida da Mariña, 132 - 1.ª A - 36600 Vilagarcía - Apartado 333
Teléfono 986/50 71 97 - Telefax: 50 03 46

Ramón González, 14-1.ª - 36400 Porriño
Teléfono 986/33 63 36 - 33 62 10 - Telefax: 33 50 30

RESEÑA DE PUBLICACIONES E DOCUMENTOS

János KORNAI, El camino hacia una economía libre. La transición de los países del Este. El ejemplo de Hungría, Ariel, Barcelona, 1991.

Acábase de editar en español, case simultaneamente coa edición inglesa e pouco despois da húngara, iste libro de János Kornai, que pretende ser “un panfleto apaixonado a favor da causa da transición económica en Hungría”, como se titula o orixinal húngaro, e tamén evoca o libro de Hayek de 1944, O camiño hacia a servidume, e que constitúen posicións dos autores, respectivamente, de retorno e de ida do capitalismo ó socialismo, xustamente nas dúas datas clave de 1991 e 1944. Median moitas experiencias e intentos de construír, reformar e pluraliza-lo socialismo, e hoxe asistimos a un proceso que ten toda a pinta de supoñe-lo desmantelamento dos sistemas socialistas construídos na Europa, cun balance de auténtico fiasco, acaso coa única excepción da “estratexia de medrío forzado” que puido ter cumiado a mediados dos sesenta.

János Kornai é un economista matemático húngaro, especialista en sistemas económicos, e en particular no estudio do sistema socialista. Xa en 1956 dirixira unha investigación sobre a reforma do socialismo húngaro, estudio que viña engrosa-los argumentos a favor do “socialismo de mercado” que caracterizou as polémicas dos anos 60 (e tivo o seu esplendor coa reforma do mecanismo económico da Hungría en 1968); foi avangarda nas propostas de cálculo ó arredor do “plan óptimo” cos economistas matemáticos próximos a Kantorovich(1) e o soviético TSEMI (Instituto Central de Economía Matemática da Academia de Ciencias) (2), propostas que viñeron afortala-los argumentos, métodos e sectores sociais aliñados co “socialismo de mercado” (=propiedade estatal+mecanismos de mercado: prezo-beneficio-finalidade da produción), sobre bases teórico-argumentais moi sólidas, e sobre presupostos metodolóxicos innovadores e intachables. A contribución de János Kornai neste eido é ampla, e en parte accesible ó lector que non lea húngaro(3). Dentro dun amplo programa de investigación pódese situar unha extensa obra a propósito do sistema socialista: Antiequilibrium sería a pedra angular(4), e logo xa o

---

(1). L.V. KANTOROVICH, *The best Use of Economic Resources*, Pergamon, Londres, 1965.

(2). Michael ELLMAN, *Planning Problems in the USSR. The Contribution of Mathematical Economics to their Solution 1960-1971*, Cambridge University Press, 1973.

(3). János KORNAI, *Mathematical Planning of Structural Decisions*, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1975.

(4). János KORNAI, *Antiequilibrium. On the Economic Theory Systems and the Tasks of Research*, North-Holland, Amsterdam, 1971

exame das posibilidades da xestión por vías “non de mercado” (control non de prezos, xestión da escaseza,...). No libro *Medrío, escaseza e eficiencia*(5) propón un modelo de medrío adecuado ás características das economías do socialismo administrativo -baixo moi limitado funcionamento do mecanismo do control de prezos; en condicións de escasezas e inflación contida,...- onde fai un tratamento teórico moi satisfactorio da escaseza, que ata él tiña sido tratada na Teoría Económica en términos científicamente inaceptables, incontrastables e inmedibles. János Kornai é, por consecuencia, un economista excepcional, consagrado ó estudio do sistema socialista e ós sistemas comparados, e por esta razón, o seu libro e a súa argumentación debe ser tomada moi ó serio.

A proposta de reforma, o “camiño á economía libre” consiste en tres medidas: a) crea-las condicións para unha rápida acumulación privada (fundamentalmente, a través do recoñecemento absoluto e ata as últimas consecuencias do dereito á propiedade privada dos medios de produción); b) Restriccións á propiedade pública e ás empresas estatais (que non deberían poder acceder á financiación con cargo ós presupostos públicos mais ca en condicións xustificadas, non se lle toleraría a repercusión dos custes e deberían someterse ás regras do xogo do mercado); c) A búsqueda irrestricta do lucro, do propio interese. Non hai moitas novidades sobre Adam Smith, se non fora por que se formula douscentos anos despois e mais porque o contexto no que se formula é ben diferente. Neste caso trátase tanto de conseguir un enriquecemento material e existencial da poboación como de frena-lo poder omnímodo dunha burocracia sinistra, ineficaz e todopoderosa(6). En Smith tratábase de conte-la tendencia do príncipe e a nobleza ó poder arbitrario, do establecemento dun estado de dereito e da condución das infernais paixóns humanas hacia un mundo máis sometido a regras: o mundo dos intereses, particularmente, do doce e benéfico interese crematístico. Adicionalmente, a proposta de Smith está precedida dunha solución ós asuntos morais(7), en canto Komai parece querer separa-las cuestións do sistema económico das cuestións éticas. Non nos debemos extrañar de que os economistas dos países socialistas, como neófitos á economía capitalista e da libre empresa, se fagan os máis apaixonados e confiados partidarios do mercado taumaturgo. Esta proposta é resultado de ter fracasado o “socialismo de mercado”: “a idea do socialismo de mercado sinxelamente fracasou (...) Chegou a hora de se enfrontar con iste feito” (p.48).

(5). János KORNAL, *Growth, Shortage and Efficiency*, The Yrjö Jahnsson Foundation, Oxford, 1982.

(6). O poder inmenso da burocracia evoca a tautoloxía do Papa de Christopher Marlowe, na súa trágica historia da vida e morte do doctor Fausto:

PAPA

¿Non se nos outorgou todo poder sobre a terra?
Anque quixeramos, pois, non poderíamos errar.

Olla ise cinto de prata do que penden
sete chaves de ouro ben suxetas con sete selos,
símbolo dos sete poderes recibidos do ceo
para atar e desatar, encerrar, xulgar e condear,
desvelar e ocultar, ou para o que gostemos.
Así que tí e él e todo o orbe hádesvos inclinar...
ou tende por certo que o noso terrible anatema
descerà rigoroso coma as penas do inferno.

(7): *A Riqueza das nacións* é a cumiación da *Teoría dos sentimentos morais* en Adam Smith.

A restauración do libre xogo do mercado, co mobil do lucro, plantearía dous problemas éticos: o relativo á distribución de rendas, e mais o relativo a que para o lucro crematístico, para o gaño, preséntase por excelencia a inxustiza platónica (a inxustiza quere gañar sempre e en tódolos casos, mentras que a xustiza inclínase ante o que considera superior).

Respecto á cuestión da desigualdade de rendas, faiselle compatible coa ética:

“A “igualdade” é un valor moral complexo de varias dimensións. Pódese identificar plenamente con varios dos seus ingredientes. A igualdade perante a lei, o rexeitamento de privilexios baseados na extracción social, a color da pel, as conviccións relixiosas ou o sexo; a igualdade en canto ós dereitos humanos básicos; estes son algúns dos principios igualitarios que destacan de forma prominente na miña escada de valores. A aceptación destes valores é totalmente compatible co rexeitamento da igualdade das rendas materiais” (p. 102).

Compre un principio de xustiza social na distribución respecto dos máis probes:

“Unha concepción que subscribo sostén que un sistema de distribución só é xusto se asegura a longo prazo a continua mellora da situación material dos estratos sociais menos favorecidos”(p.102).

que sinala coma unha condición necesaria (non suficiente) e dinámica da xustiza distributiva. Por insistir:

“Os pobres non deberían andar predestinados a levar unha vida de desespero e miseria; pola contra, deberían sentirse verdadeiramente seguros da promesa dunha firme mellora” (p.102).

En canto ó resto da sociedade, ós capaces de xerar riqueza e defendérense na vida,

“A distribución das rendas debería concede-los maiores incentivos posibles para incrementa-los ingresos totais da sociedade, xa que isto constitúe o sine qua non para un firme aumento nos ingresos dos máis pobres. A mellora da parte dos máis pobres a través de medios redistributivos non ofrece máis ca perspectivas limitadas” (p.103).

Precisamente, asegurar que as persoas se comporten segundo ista proposta ética (contribuir no posible ó enriquecemento material colectivo) esixiría a ética de buscar irrestrictamente o lucro: “Non teñades medo, adiante, acugulade” (p. 168), condición necesaria para a acugulación privada que é unha das estratexias propostas da transición.

Curiosamente, os prezos quedarían excluídos de calquer consideración moral: “o prezo non é unha categoría moral, senon económica” (p.126), e por fin, a censura ó orde social que o socialismo administrativo creou é dura:

“a xente asocia o “orde” con ideas tenebrosas: tanques e encarceramentos, e a ruína existencial de persoas” (p. 156).

Por fin, a cuestión do desemprego/emprego total debería ser abordado por unha estratexia de medrío.

Análise Empresarial, nº 11 (Maio-Agosto 1990), Ed. Unipro Editorial, Apdo 1331, Vigo, tel 986-299448.

Unha revista que ten xa unha longa vida, e que parece consolidarse. Artículos sobre as relacións Universidade-Empresa (Ramón Villares); “Un modelo para o desenvolvemento tecnolóxico de Galicia” (Enrique Mandado e Manuel Ruíz); “Avaliación dos polígonos industriais en Galicia” (Manuel Ruíz e outros); outros sobre política rexional comunitaria, un “Mapa Galicia Norte de Portugal sen fronteiras turísticas no 1991” e outros de natureza xurídica e tributaria.

Destaquemos a insistencia en reforza-los vínculos tecnolóxicos Universidade-empresa. Ramón Villares propón que “a Universidade está hoxe máis urxida que nunca por axeita-la súa política científica a criterios productivistas (organizados a través das accións I+D), e Enrique Mandado láia-se dunha “Universidade tradicional con ausencia total de servicios xerais tecnolóxicos e normas e regulamentos que non teñen en conta a problemática da relación empresa-universidade”; o que fai extensivo á “A Administración galega carece dunha política tecnolóxica global diferenciada da científica e non se preocupou excesivamente de crea-lo clima que precisa o desenvolvemento tecnolóxico”. Propoñen un modelo de “mecanismos para logra-la conexión entre os grupos de investigadores e as empresas”. A reter unha grave acusación: “A Universidade ten en Galicia unha gran responsabilidade na situación de subdesenvolvemento tecnolóxico”.

Habería que insistir nesta acusación á Administración e mais á Universidade, e pedir-lles que agarimaran especialmente as liñas de investigación tecnolóxica e as relacións coas empresas.

O Monte, Boletín informativo da Asociación Forestal de Galicia (propietarios de montes), nº 11 (1990), 3º trimestre. Rúa do Vilar, 33, 1º, Apdo 307; 15780 Santiago de Compostela; tel. 981-564011.

Información sobre o curso internacional de Economía Política Forestal (Santiago de Compostela, 15 ó 19.X.1990) organizado pola Asociación Forestal de Galicia; sobre a IV Xunta xeral da Asociación; xestións perante o Delegado do Goberno a propósito dos incendios; noticias de interese forestal (competencia de Francia, Chile e Portugal nos mercados galegos da madeira; 10º Congreso Forestal Mundial en París, 17-26.IX.91; Ordes de Axudas; Mesa Forestal de Galicia (dirixida, nos primeiros pasos, á elaboración do Plan Forestal de Galicia); prezos da madeira e unha “Bolsa da madeira e o monte”.

Ademais, un folleto explicativo da Asociación sinalando a necesidade da propia Asociación, quen son, os servizos que ofrece ós socios e cómo facerse socio (chamando ou escribindo ó teléfono ou enderezo enriba apuntado).

Agaca, revista da Asociación galega de cooperativas agrarias, nº 1 (1990), Xuño.

Editorial sobre “momentos cruciais para o cooperativismo agrario galego” (a crise do sector, a dimensión empresaria e as retesfas da Europa); noticias sobre a II asamblea

de Agaca; entrevista con J.M. Romay; o laboratorio interprofesional, a constitución de CORESA -Cooperativas reunidas de Sarria, de segundo grado- e a súa estratexia no leite e mais na carne; subvencións...

_____, nº 2 (1990), Outubro.

Número especialmente adicado á horta, ó Programa de Normalización e Tipificación dos produtos das Cooperativas de Horta de Galicia; as opinións de presidentes de 7 cooperativas de horta participantes no Programa, do D.X. de produción agropecuaria, dos sindicatos sobre as negociacións do leite; entrevista a Antonio Campos,...

Gonzalo FERNANDEZ, *La economía agraria gallega en 1989*, Coren, Ourense, 1989.

A reflexión ánua de Gonzalo Fernández -e de Coren- sobre a agricultura galega. Como novidade, o tema selecto “quince anos de economía agraria galega”, onde se fai unha valoración das tendencias da economía agraria nos anos (1975-1990) de existencia da publicación. Discútese as posibilidades e evolución de cada cultivo, cada tipo de gando, a foresta, e reflexiónase sobre as perspectivas de cambio no entorno nun futuro inmediato. Moi sucintamente: a) o problema do subdesenvolvemento de Galicia é un problema sectorial -agrario-; b) existe un excedente de emprego agrario en Galicia de acaso entre 258.299 e 235.322 persoas (que, re-allocadas na industria e nos servizos permitiría, tanto aumentar a produción neses sectores como mellorar a renda per cápita na agricultura ata niveis similares ós españois-; c) o complexo agroalimentar sería quen guiase o proceso de modernización da produción agraria galega, subordinando a agricultura e gandería á súa dinámica; d) “Cun carácter sen dúbida excepcional, pero demostrando unha enorme validez práctica, xurdiron algunhas experiencias, como Coren en Galicia, que veñen demostrar que se poden deseñar e poñer eficazmente en práctica un complexo agroalimentar extraordinariamente avanzado, no que a propia poboación agraria sexa propietaria dos catro compñentes do Complexo. A experiencia Coren resulta especialmente significativa neste estudo. Os seus rasgos máis relevantes son os que seguen:

- A propiedade do conxunto do complexo agroalimentario Coren é dos socios cooperativistas; é dicir, poboación intimamente relacionada coa actividade tipicamente agraria. Trátase, ademais, dunha empresa totalmente española, situada como a primeira de Galicia en canto a volume de facturación.

- Do Complexo Agroalimentario Coren forman parte as industrias suministradoras de inputs para o sector agrario, tanto no que se refire a materias primas como a servizos e tecnoloxía; as granxas ou explotacións modernas que integran o seu compoñente agrario; as industrias agroalimentarias transformadoras dos produtos dos granxeiros e o sistema de comercialización ó por maior. Asomade, Coren acomete directamente tódalas actividades incluídas no ciclo que define un complexo agroalimentario extraordinaria-

mente moderno e amplo, correspondendo, ademais, a propiedade do mesmo a socios cooperativistas.

- As consecuencias de todo elo sitúanse tanto no plano das relacións internas entre propietarios -xa que son sempre os mesmos- como nos resultados económicos do conxunto da actividade que recán nas mans da poboación agraria, é dicir, os socios cooperativistas.

Por todo elo, a experiencia Coren constitue un precedente e un punto de referencia extraordinariamente significativo, así como unha alternativa para acadar-la modernización da actividade agraria” (pp 120-121).

Xa logo, o lado máis propiamente de memoria ánuca (análise do entorno, da agricultura, gandería e actividade forestal galega en 1989) e por fin un estudio sobre as características do complexo agroalimentario galego.

929 páxinas dunha publicación moi relevante e insustituíble para o estudio da nosa agricultura. Dúas chatas: a) as fontes son pouco discutidas, con frecuencia nin citadas, nin exposto o proceso de obtención e elaboración, o que resta moito valor a unha publicación por outro lado tan monumental; b) Acaso se poidese pedir un esforzo de síntese, ordenamento dos materiais e selección temática que deixase o libro apenas nunhas 200 ou 300 páxinas de substancial lectura e consulta.

Boletín de estudos y documentación cooperativismo y economía social, Dirección general de cooperativas y sociedades laborales, r/ Pío Baroja, 6; 28009. Madrid.

Colectánea de artigos e estudos sobre cooperativismo e contexto europeo; economía social e construción da Europa; texto da proposta do Consello sobre o Estatuto da Sociedade Cooperativa Europea (cuns Estatuto-prototipo); información xeral (constituición do comité español permanente do cooperativismo, CEPEC; noticias internacionais; cooperativas e mercado de capitais, reseñas, publicacións recibidas, crónica, actividades de formación e promoción, información lexislativa).

A destacar: “A Xunta de Andalucía destinará 1400 millóns de pesetas para a posta en marcha de medidas preferenciais de actuación no sector das cooperativas andaluzas de confección textil” (p. 194).

pp. 171-174, Marcel HIPSZMAN, “E.S.O.P. (Employee Ownership Plan): le modèle participatif américain”, *Revue des Études Cooperatives Mutualistes et Associatives*, nº 33(1990), 1º trimestre.

O E.S.O.P. (Louis Kelso) parte da necesidade de corrixi-las vultosas desigualdades de riqueza e poder, non pola re-distribución fiscal ó estilo keynesiano (que atacaría os efectos e non as causas do mal) senon “oferecendo ós máis o acceso ó capital -para os asalariados o da súa empresa; para os consumidores o das empresas de distribución”. Non tendo os máis os medios de adquirilo capital, compe recorrer ó préstamo “sen que lles custe nada” (cargalo ós beneficios da empresa).

O mecanismo, inscribi-lo ESOP no cadro da lexislación sobre a protección social dos asalariados, “A lexislación sobre os ESOP ten por finalidade incitar ós empregadores por vantaxes fiscais importantes a introducir na súa empresa un plan de adquisición de capital -en totalidade ou en parte- polos asalariados”. Constitúese para elo un “trust” alimentado por unha contribución do empregador deducible fiscalmente, destinado á adquisición de accións polos asalariados. Nos EUA tiveron un éxito importante -de menos de 300 en 1974 a máis de 10.000 en 1989, agrupando a máis de 10.000.000 de asalariados-. “Empresas xigantes comprenderon o interese das ESOP como arma anti-OPA”. Discútese, ademais, as posibilidades de introducir algunha forma de ESOP na Europa, e sobre todo, como fórmula de privatización das empresas nos países onde se ven de desploma-lo socialismo administrativo. As E.S.O.P. aparecen, duplamente, coma “instrumento de desenvolvemento do accionariado dos asalariados e coma formidable instrumento de financiación da empresa”.

Santiago Santos

**CAIXA RURAL
DE LUGO**

No campo e na cidade

Próbeo

ERICA
MEL GALEGO

ERICA
MEL GALEGO

LIBROS, PUBLICACIONES E DOCUMENTOS RECIBIDOS NA NOSA BIBLIOTECA.

Libros.

Xesús BALBOA, *O monte en Galicia*, Xerais, Vigo, 1990.

Gonzalo FERNANDEZ, *La agricultura agraria gallega en 1989*, Coren, Ourense, 1989.

INSTITUTO GALEGO DE ESTATISTICA, *A estatística na agricultura*, Santiago de Compostela, 1989.

INSTITUTO UNIVERSITARIO DE ESTUDIOS E DESENVOLVEMENTO DE GALICIA, *A economía galega informe 1988*, Universidade de Santiago de Compostela, 1990.

C. MARTINEZ PEÑALVER, *Primeras nociones de Economía Social para uso de las Escuelas de los Pósitos de Pescadores*, Ministerio da Mariña, Madrid, 1927.

Xosé Luís OUTES RUSO, *Crisis del sector naval y su repercusión en Galicia*, Caixagalicia, Vigo, 1990.

Andrés PRECEDO LEDO, *Vigo área metropolitana*, Fundación Caixagalicia e Universidade de Santiago de Compostela, Vigo, 1989.

Julia SANCHEZ AVALOS, *El puerto de Marín. Análisis estructural*, Deputación de Pontevedra, Pontevedra, 1987.

Xosé Manuel SOUTO GONZALEZ, *Xeografía Humana*, Galaxia, Vigo, 1988.

_____, *Vigo, cen anos de historia urbana*, Xerais, Vigo, 1990.

Antonio VAZQUEZ BARQUERO (dir.), *Vigo y su área de influencia*, CEP, Vigo, 1990.

Publicacións periódicas.

Agaca. Revista da Asociación Galega de Cooperativas Agrarias, nº 1 (Xuño de 1990).

_____, Nº 2 (Outubro de 1990)

Análise Empresarial, nº 11, Maio-Agosto, 1990.

Boletín de Estudios y Documentación Cooperativismo y Economía Social, 1990, segundo trimestre. Ministerio de Trabajo, D.G. de Cooperativas y Sociedades Laborales; r/ Pío Baroja, 6, 28009. Madrid.

_____, 1990, 3º trimestre.

Cuadernos de Economía, vol. 17, nº 50, Setembro-December 1989. CSIC e mais o Dto de Teoría Económica da Universidade de Barcelona.

Economía y sociología del trabajo, nº 7 (1990), Marzo, Ministerio de Trabajo, Madrid.

Encrucillada, Revista galega de pensamento cristián, nº 69/Vol.XIV (1990/Setembro-Outubro); Rúa Nova de Arriba, 1, 6º dta; 36002-Pontevedra; tel. 846182.

_____, nº 70, Novembro-December 1990.

Est. Estudios empresariales, nº 77; Outono 1990; Facultade de Ciencias Económicas e Empresariais da Universidade de Deusto.

Grial, Revista galega de cultura, nº 108, tomo XXVIII, Outubro-December de 1990.

Investigaciones Geográficas, nº 8 (1990), Instituto Universitario de Geografía da Universidade de Alicante.

O Monte. Boletín informativo de la Asociación Forestal de Galicia, nº 11 (1990). Rúa do Vilar, 33, 1º; Apdo 307; 15780 Santiago de Compostela; tel. 564011.

Revista de Trabajo, nº 97 (1990), Xaneiro-Marzo, Ministerio de Trabajo, r/ Agustín Bethencourt, 11, 28003. Madrid. Tel. 91-2543400.

Revista del Instituto de Estudios Económicos, nº 2 (1990), monográfica no tema medio ambiente e medrío económico, Instituto de Estudios Económicos, r/ Castelló, 128, 28006, Madrid.

Documentos.

CC.OO., CXTG, INTG, UGT, *Propostas para o emprego*, asinado en Santiago de Compostela o 14 de Xuño de 1989.

CONSELLERIA DE TRABALLO E SERVICIOS SOCIAIS, *A concertación social en Galicia*, 1990, Xunta de Galicia, 1990.

Reglamento del "Pósito de Pescadores" de Cangas, Cangas do Morrazo, 1921.